Нам, щиро-русам, вічна слава!
Схиліться ж перед нами всі,
Бо через нас стоїть держава
В такій величності й красі.

Хоч погляд є такий загальний,
Що наша Русь сліпа й німа,
Зате в нас лад патріархальний
І конституції нема.

Хто сміє вимагати школи,
Яку народ би розумів?
Вона ж була б гніздом крамоли
І неслухняності рабів.

Дарма, що в нас оповиває
Народи всі страшна пітьма,
Зате в нас розрухів немає
І конституції нема.

Злочинці ще хотять земельки,
Щоб кожний злидень мав ланок...
Дурниці! Хіба в заможних з пельки
Дамо ми видерти шматок?

Хоч ми шлемо в Сибір голоту,
Де всім наділи дасть чума.
Зате в нас менше тут клопоту
І конституції нема.

Недоторканності статути
Хтось хоче занести в наш край,..
Але ж кого і чим торкнути,
Зна добре кожний поліцай.

То річ дрібна, що сліз пролитих
Земля вже наша не прийма,
Зате ж так мало в нас небитих
І конституції нема.

Добробут людям, замість хлосту,
Могли б ми дать, та чорта з два:
Ми певні, що на душу просту
Заможність дуже зле вплива.

Хай будуть голі всі народи
В державі нашій, то дарма;
Зате немає в нас свободи
І конституції нема.

1911